

Tuolėms žibsnis

Abulatuorėje nabova dėdėlė: puora kabinetoku ė priongis so kuokė 20 krāsiu, daktara priemėma laukontims žmuonims. Mienesė pradiuo vėsė išsėrašėdava liekarstu ė ilguokā daktarou nabsėruodėdava. Bet vėins telėgėntėškā atruodontis pagėivenės vėrėškis atėdava kuožna rītmetė ė išbūdava ligi doris oždaront.

Karalio galė pažintė ėš karūnas ė skepra, vėskopa ėš vėskopa lazduos, banamis vėsor valkiuo puolietėlenėnė maišėlė. Lonkītuos toriejė balta terbelė so pamaliavuotuom raidiem „IKI“. Ruods, ka tei žuode znuočėje „Iki kuo nosėrėtā, žmuogau“. Daktarėkės ė slaugītuojės tēp pri anuo priprata, ka je kuokė dėina ons naatės, sakėdava: „Muotinaliau, kažkėinuo katė dvies – Zenuona nier“. So vėsās kėtās preminie šėlumuos eiškontesės ruoda bova trumpa – „druožkėt laukon“. Vo Zenuons turėje kažė kuokiuos elėktras: nuskarės so banamė maišo vis tėik kielė pagarba, leižovis naapsėvertė orkiuotė lauko. Ons tēp dailė nusėšėpsuodava ambulatorėjės muotrėškuom, ka tuoms dūšėlės sošėldava. Valītuojė Zuosėkė ė rauduonis ėšpėldava.

– Vėinintelis žmuogos ėš ėe atėtontiu maitėnas svekā, – joukoudava daktarka Mėglė, matydama, kāp tas triauškėn kažė kamė priskintus kramus uobolus, jouda douna ožsėkosdams. Kėrmėna užmetės, skaitėdava laikraščius.

Vėina dėina anam tik šlept ėš ronku ėškrėta laikraštis. Zuosėkė ėšgėrda kāp ons anā pasakė soaimanavės:

–A tik na mona Jenītė? – tas žuodis „Jenītė“ bova ėštarts so tuokio ėlgesio, meilė, pavuožnomo, ka truoškiuos prėminies uors sobangāva. Napatėkiesat, ale bet pradiem švītėlieje anuo tuolėms ė visā kituoks gėivenėms. Ruods, ka iš keliuonės grīža nomei

– Daktarėkė, laikraštie parskaičiau... Ruods, mona Jenītės nabier. Nuorietiau tilipuono pasėšnekietė so doktėrė. Dar ė anuos pavardė po vīro atsėmėno. Tik mona ronkas dreb. Rasintas suspaudītomė numarė.

Anuo ruoda so doktėrė bova trumpa. Ons atėdavė tilipuona, vėsos sosėgūžė, somažiejė, atruodė, kāp vondėnio parlėits – sogrīžėms i kėtus laikus pasėbėngė.

– Doktė rūpėnas mona sveikata. Sakė, ka nečiau i laiduotoviu ermėdėri. Pruotinga mona vāks. Tēp ė padarīso.

Daktarka tiliejė. Zuosėkė dėdėliausė nusėdėvėjė, kap par tuokė trumpa ruoda doktie teik daug galiejė pasakītė. Zenuons pasėjiemė sava maiša, sava varginga nešmenė ė ėšgūrėna i lito.